

громадян і організацій; спільного здійснення повноважень з управління власністю; координації і контролю підвідомчих установ і організацій; утворення й організації діяльності міжвідомчих координаційних і дорадчих органів.

Зміст регламенту взаємодії: коло учасників взаємодії; юридичні факти, з якими пов'язується здійснення взаємодії; обов'язкові стадії (етапи) взаємодії; права й обов'язки органів публічної влади при здійсненні взаємодії; терміни здійснення дій при взаємодії; варіанти дій і рішень учасників взаємодії на кожній його стадії і формалізовані критерії вибору одного з варіантів дії або рішення; нормативи використання ресурсів (у тому числі інформаційних, кадрових і матеріальних), необхідних для здійснення взаємодії; загальні вимоги до інформаційного забезпечення здійснення взаємодії; заходи відповідальності посадових осіб за порушення вимог регламенту взаємодії.

Загалом результатом регламентації діяльності організації виступає вироблення чіткого переліку правил, процедур, оформлених у вигляді регламентів, положень, інструкцій, методик, для яких характерна багаторазовість застосування.

Варто зазначити, що регламентація діяльності організації повинна базуватись на системному підході і охоплювати всі структурні елементи організації.

Використані джерела

1. Велешук С.А. Адміністративний менеджмент у категорійно-понятійному апараті менеджменту: теоретичні засади та сфера застосування. Вісник Тернопільського національного економічного університету. 2013. Вип. 2. С. 157-165.

2. Губенко В. І. Актуальні напрями та новітні тенденції теорії і практики сучасного менеджменту. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2016. №1. С.11-17

Аршулік Вікторія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Жуковська А.Ю.)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Діяльність будь-якого органу влади має бути ефективною та прозорою, тому одним із шляхів, що забезпечує досягнення вказаних цілей, є запровадження критеріїв оцінки діяльності органів влади всіх рівнів, у тому числі й органів місцевого самоврядування. Критерії є одним з інструментів, що використовуються як для самої організації діяльності органів місцевого самоврядування, так і для їх якісної самооцінки. Критерії як інструмент

механізму оцінки є, також й інструментом підвищення ефективності взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства. Вони вказують на результативність роботи влади, наскільки економічно вона використала державні кошти та на які потреби тощо. Завдяки цим критеріям громадськість має право та можливість контролювати діяльність влади. В Україні розробка та впровадження критеріїв оцінки роботи органів місцевої влади, їх використання для прийняття управлінських рішень є нагальною потребою [1].

З методологічної точки зору оцінка ефективності системи органів державного управління має ґрунтуватися на певних критеріях, за якими визначатиметься ефективність зазначеної системи. У наукових працях цьому приділяється значна увага. Проблема виникає не щодо розуміння ефективності системи органів державного управління, яку можна оцінити шляхом порівняння отриманих позитивних соціальних результатів та витрат на їх досягнення, а у визначенні розмірів складових формули ефективності – позитивних соціальних результатів та витрат.

У практичній діяльності доцільно використовувати будь-яку з наведених нижче концепцій залежно від ситуації:

1) цільова концепція ефективності управління – це концепція, відповідно до якої діяльність організації спрямована на досягнення певних цілей, а ефективність управління характеризує ступінь, повноту досягнення поставлених цілей;

2) системна концепція ефективності управління – концепція, відповідно до якої на результати діяльності організації впливають як внутрішні чинники, так і фактори ззовні, а ефективність управління характеризує ступінь адаптації організації до свого зовнішнього середовища;

3) концепція ефективності управління на основі «балансу інтересів» – концепція, згідно з якою діяльність організації спрямована на задоволення очікувань всіх індивідумів і груп, які є в керованому середовищі, у нашому випадку – в територіальних громадах;

4) функціональна концепція ефективності управління – це концепція, згідно з якою управління розглядається з точки зору організації праці та функціонування управлінського персоналу, а ефективність управління характеризує співставлення результатів та витрат самої системи управління;

5) композиційна концепція ефективності управління – це концепція, згідно з якою ефективність управління визначається ступенем впливу управлінської праці на результати діяльності структури в цілому [1].

Найважливішою складовою управлінської ефективності місцевої влади, на нашу думку, є соціальна складова, бо якраз через місцеве самоврядування

найперше реалізують свої права і свободи мешканці територіальних громад. Тому вважаємо, що управлінська ефективність мусить бути спрямована на досягнення високої оцінки рівня надання послуг, яка має визначатися за певними критеріями й у відповідності до запроваджених стандартів. Це сприятиме зосередженню уваги на кінцевих результатах з урахуванням якості надання послуги та впливу на рівень життя в конкретній територіальній громаді. При оцінці ефективності діяльності органів місцевої (і не лише) влади потрібно використовувати поняття продуктивності, що спрямована на оцінку кількості ресурсів, які використовуються для надання певних послуг. У критерії продуктивності виражається частина затрат – поточні затрати, наприклад, у кубометрах чи кіловатах, при водозабезпеченні чи водовідведенні. Його використання уможливорює збалансований підхід до процесу надання послуг.

Для реальної оцінки власної роботи, відповідності її результатів очікуванням громадян, органам влади необхідно проводити аналіз своєї діяльності, визначаючи, чому їхнє виконання виявляється гірше очікуваних результатів, або навпаки, перевищує встановлені раніше приблизні результати виконання. Для цього використовують досить прості аналітичні технології, які можуть бути корисними при аналізі результативності органу влади у різних сферах діяльності, яка, завдяки їх використанню, може бути значно поліпшена.

Використані джерела

1. Ворона П. В. Теоретичні аспекти ефективності роботи органів місцевого самоврядування. Державне будівництво. 2009. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2009_2_16.

Баранова Уляна

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу Кривокульська Н.М.)

КОМПЛЕКСНІ РЕГІОНАЛЬНІ ЦІЛЬОВІ ПРОГРАМИ ЯК ФОРМА ПРЯМОГО ДЕРЖАВНОГО ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІКУ РЕГІОНУ

З огляду на недостатню участь органів державної влади різних рівнів у процесах, що відбуваються в економіці, доцільним інструментом планування регіонального розвитку є програмно-цільовий підхід.

Крім того, побудова економіки інноваційного типу вимагає чіткості у ідентифікації пріоритетів розвитку держави і її регіонів. Досягти цієї чіткості допомагають програмно-цільове проектування (програмно-цільове управління) і стратегічне планування.

Використання терміну «програмно-цільове проектування» замість терміну